

T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ

ESAS NO : 2025/668
KARAR NO : 2025/746
KARAR TR : 22/12/2025

ÖZET: Tutuklama kararı sonrasında kolluk kuvveti idaresinde ceza infaz kurumuna sevk edilen müteveffanın, adliyenin ikinci katından atlayarak vefat etmesi nedeniyle davacılar tarafından uğranılan maddi ve manevi zararın giderilmesi istemiyle açılan tazminat davasının, hizmet kusuru esasına göre **İDARİ YARGI YERİNDE** çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacılar : 1- H. T.
2- D. T.
3- N. T.
Vekili : Av. S. D.
Davalılar : 1- Adalet Bakanlığı (Adli ve İdari Yargı)
2- Hazine ve Maliye Bakanlığı (Adli Yargı)

I. DAVA KONUSU OLAY

1. Davacılar vekili, Bolu Cumhuriyet Başsavcılığının 2005/1899 sayılı soruşturma dosyası kapsamında Bolu 2. Sulh Ceza Hakimliğinin 12/7/2024 tarih ve 2024/84 sayılı kararı ile tutuklanan davacı H. T.'nin eşi, davacılar D. T. ve N. T.'nin babaları olan S. T. 'nin polis memuru E. A. 'in idaresinde ceza infaz kurumuna sevk işlemleri yapıldığı sırada elleri kelepçeli vaziyette iken, Bolu Adalet Sarayı Cumhuriyet Başsavcılığı Bölümü, soruşturma kalemleri 2. katındaki merdiven boşluğu korkuluklarından aşağı atlayarak bodrum kata düşmesi nedeniyle vefat ettiğini, müteveffanın ölümünün polis memurunun görevin kendisine yüklediği dikkat ve özen yükümlülüğüne aykırı davranması nedeniyle gerçekleştiğini, polis memuru hakkında görevi kötüye kullanma suçundan açılan kamu davasında ceza verildiğini, olayda idarenin hizmet kusuru veya kusursuz sorumluluğu bulunduğunu, vefat nedeniyle müvekkillerinin müteveffanın desteğinden yoksun kaldığını, geçimlerini sağlamakta güçlük çektiklerini, maddi açıdan zor duruma düştüklerini ve olay nedeniyle elem ve üzüntü içerisinde bulunduklarını belirterek, her bir müvekkil için 1.000 TL olmak üzere toplam 3.000 TL maddi, her bir müvekkil için 300.000 TL olmak üzere toplam 900.000 TL manevi tazminatın olayın gerçekleştiği 12/07/2024 tarihinden itibaren işleyecek yasal faiziyle birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

II. UYUŞMAZLIĞA İLİŞKİN BAŞVURU SÜRECİ

A. İdari Yargıda

2. **Bolu İdare Mahkemesi 27/03/2025 tarih ve E.2025/588, K.2025/437 sayılı kararı** ile, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 15/1-a maddesi uyarınca davanın görev yönünden reddine karar vermiş, bu karar kesinleşmiştir. Kararın ilgili kısmı şöyledir:

"...Dava dosyasının incelenmesinden, Bolu Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 2005/1899 Soruşturma sayılı dosyası kapsamında Bolu 2.Sulh Ceza Hakimliğinin 12/07/2024 tarih ve 2024/84 Sorgu sayılı kararına istinaden tutuklanan ve polis memuru Erdoğan ATEŞ'in sevk ve

idaresinde muhafaza altında olan S. T. 'nün, ceza infaz kurumuna sevk işlemlerinin yapıldığı sırada elleri kelepçeli vaziyette iken Bolu Adalet Sarayı Cumhuriyet Başsavcılığı Bölümü soruşturma kalemleri 2.katındaki merdiven boşluğu korkuluklarından aşağıya atıldığı ve bodrum kata düşmesi nedeniyle olay yerinde vefat ettiği, müteveffanın yakınları olan davacılar tarafından, polis memuru Erdoğan ATEŞ'in görevinin kendisine yüklediği dikkat ve özen yükümlülüğüne aykırı davranmadığı iddiasıyla yaşanan olay nedeniyle, fazlaya ilişkin haklar saklı kalmak kaydıyla; her bir kişi için İYUK m.16/4 uyarınca sonradan arttırılmak üzere şimdilik 1000'er TL olmak üzere toplam 3.000 TL maddi tazminat ile yine her bir kişi için İYUK m.16/4 uyarınca sonradan arttırılmak üzere 300.000'er TL olmak üzere toplam 900.000 TL manevi tazminatın ödenmesi gereken günden itibaren işletilecek yasal faizi ile davalıdan tahsili istemiyle Mahkememiz nezdinde görülmekte olan iş bu davanın açıldığı anlaşılmıştır.

Uyuşmazlık konusu tazminat isteminin, davacıların yakını olan S. T. 'ye ilişkin yürütülen adli soruşturma ve/veya adli kolluk faaliyetinin usulüne uygun şekilde yürütülmediği iddiasından kaynaklandığı, adli soruşturma ve/veya kovuşturma aşamasında meydana geldiği ileri sürülen maddi ve manevi zararın tazmini istemiyle açılacak tazminat davalarının 5271 sayılı Yasa'da düzenlendiği, buna göre; haksız yakalama, gözaltı ve tutuklama gibi güvenlik tedbirlerinden kaynaklanan tazminat davalarının görüm ve çözümünün zarara uğrayanın oturduğu yer ağır ceza mahkemesinin ve eğer o yer ağır ceza mahkemesi tazminat konusu işlemle ilişkili ise ve aynı yerde başka bir ağır ceza mahkemesi yoksa, en yakın yer ağır ceza mahkemesinin yetkisinde olduğu açıktır.

Bu durumda, suç soruşturması ve kovuşturması sırasında yakalama ve/veya gözaltı uygulamasının eksik yürütülmesi nedeniyle uğranıldığı ileri sürülen zararların tazmini istemiyle açılacak davaların 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 142. maddesi hükmü uyarınca adli yargının görev alanında bulunduğu sonucuna varılmış olup, davanın 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 15/1/a maddesi hükmü uyarınca görev yönünden reddi gerekmektedir. ..."

3. Davacı vekili, bunun üzerine 6.000.000 TL maddi ve manevi tazminat istemiyle adli yargı yerinde dava açmıştır.

Adli Yargıda

4. Bolu 2. Ağır Ceza Mahkemesi 10/06/2025 tarih ve E.2025/395, K.2025/292 sayılı kararı ile, Mahkemelerinin yargı yolu bakımından görevsizliğine karar vermiş, bu karar kesinleşmiştir. Kararın ilgili kısmı şöyledir:

"...Davacılar vekilinin 02/06/2025 tanzim tarihli dava dilekçesi heyetçe incelendi.

1-Açılan tazminat davasının temeli hakkında tutuklama kararı verilen SERKAN TÜRÜDÜ'nün polis gözetiminde iken Bolu Adliyesinde merdiven boşluğundan kendisini atması sonucu ölümüne dayanmaktadır.

2-Davacılar vekilinin Bolu İdare Mahkemesine dava açtığı, mahkemesince davaya adli yargıca bakılması gerektiğinden bahisle görevsizlik kararı verildiği anlaşılmaktadır.

3-CMK M. 141'e dayanarak hangi hallerde tazminat davası açılabilceği tahdidi olarak sayılmıştır. İş bu tahdidi sebepler kıyasa ve keyfiyete istinaden genişletilemez.

4-Davacılar vekilinin davaya dayanak yaptığı sebep CMK M. 141'de tahdidi olarak sayılan hallerden değildir.

5-Tamamen benzer mahiyetteki bir olaya ilişkin Yargıtay 12. Ceza Dairesinin dosyada mevcut 2023/582 Karar sayılı ilamının muhtevası da nazara alındığında davacılar vekilinin davasına idari yargıca bakılması gerektiğinden aşağıdaki şekilde karar tesis edilmiştir.

KARAR;

Mahkememizin yargı yolu bakımından GÖREVSİZLİĞİNE,

UYUŞMAZLIK MAHKEMESİNİN KURULUŞ VE İŞLEYİŞİ HAKKINDA KANUNUN 15. MADDESİNİN : "Olumsuz görev uyuşmazlıklarında dava dosyaları, son görevsizlik kararını veren yargı merciince, bu kararın kesinleşmesinden sonra taraflardan birinin istemi üzerine, ilk

görevsizlik kararını veren yargı merciine ait dava dosyası da temin edilerek Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilir ve görevli yargı merciinin belirlenmesi istenir." ŞEKLİNDE OLDUĞUNUN GÖZETİLMESİNE, ..."

5. Davacılar vekilinin dilekçesi ile 2247 sayılı Kanun'un 14. maddesine göre doğduğunu öne sürdüğü olumsuz görev uyuşmazlığının giderilmesi istemiyle başvurması üzerine, Bolu 2. Ağır Ceza Mahkemesince dava dosyaları Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmiştir.

IV. İLGİLİ HUKUK

6. Anayasa'nın "Yargı yolu" başlıklı 125. maddesinin birinci fıkrasının ilk cümlesi ile aynı maddenin son fıkrası şöyledir:

*"İdarenin her türlü eylem ve işlemlerine karşı yargı yolu açıktır.
(...)
İdare, kendi eylem ve işlemlerinden doğan zararı ödemekle yükümlüdür."*

7. Anayasa'nın "Hâkimlik ve savcılık mesleği" başlıklı 140. maddesinin altıncı fıkrası şöyledir:

"Hâkimler ve savcılar idarî görevleri yönünden Adalet Bakanlığına bağlıdırlar."

8. 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun "Tanımlar" başlıklı 2. maddesinin ilgili kısımları şöyledir:

*"(1) Bu Kanunun uygulanmasında;
.....
e) Soruşturma: Kanuna göre yetkili mercilerce suç şüphesinin öğrenilmesinden iddianamenin kabulüne kadar geçen evreyi,
.....
İfade eder."*

9. 5271 sayılı Kanun'un "Tutuklama kararı" başlıklı 101. maddesinin ilgili kısımları şöyledir:

*"(1) Soruşturma evresinde şüphelinin tutuklanmasına Cumhuriyet savcısının istemi üzerine sulh ceza hâkimi tarafından, kovuşturma evresinde sanığın tutuklanmasına Cumhuriyet savcısının istemi üzerine veya re'sen mahkemece karar verilir. Bu istemlerde mutlaka gerekçe gösterilir ve adlî kontrol uygulamasının yetersiz kalacağını belirten hukukî ve fiilî nedenlere yer verilir.
..."*

10. 5271 sayılı Kanun'un "Tazminat İstemi" başlıklı 141. maddesi şöyledir:

*"(1) Suç soruşturması veya kovuşturması sırasında;
a) Kanunlarda belirtilen koşullar dışında yakalanan, tutuklanan veya tutukluluğunun devamına karar verilen,
b) Kanunî gözaltı süresi içinde hâkim önüne çıkarılmayan,
c) Kanunî hakları hatırlatılmadan veya hatırlatılan haklarından yararlandırılma isteği yerine getirilmeden tutuklanan,
d) Kanuna uygun olarak tutuklandığı hâlde makul sürede yargılama mercii huzuruna çıkarılmayan ve bu süre içinde hakkında hüküm verilmeyen,
e) Kanuna uygun olarak yakalandıktan veya tutuklandıktan sonra haklarında kovuşturmaya yer olmadığına veya beraatlerine karar verilen,
f) Mahkûm olup da gözaltı ve tutuklulukta geçirdiği süreleri, hükümlülük sürelerinden fazla*

olan veya işlediği suç için kanunda öngörülen cezanın sadece para cezası olması nedeniyle zorunlu olarak bu ceza ile cezalandırılan,

g) Yakalama veya tutuklama nedenleri ve haklarındaki suçlamalar kendilerine, yazıyla veya bunun hemen olanaklı bulunmadığı hâllerde sözle açıklanmayan,

h) Yakalanmaları veya tutuklanmaları yakınlarına bildirilmeyen,

i) Hakkındaki arama kararı ölçüsüz bir şekilde gerçekleştirilen,

j) Eşyasına veya diğer malvarlığı değerlerine, koşulları oluşmadığı halde elkonulan veya korunması için gerekli tedbirler alınmayan ya da eşyası veya diğer malvarlığı değerleri amaç dışı kullanılan veya zamanında geri verilmeyen,

k) (Ek: 11/4/2013-6459/17 md.) Yakalama, adli kontrol veya tutuklama işlemine karşı Kanunda öngörülen başvuru imkânlarından yararlandırılmayan,

l) (Ek:2/3/2024-7499/12 md.) Konutunu terk etmemek veya uyuşturucu, uyarıcı veya uçucu maddeler ile alkol bağımlılığından arınmak amacıyla hastaneye yatmak dâhil, tedavi veya muayene tedbirlerine tâbi olmak ve bunları kabul etmek şeklindeki adli kontrol yükümlülükleri uygulandıktan sonra haklarında kovuşturmayla yer olmadığına veya beraatlerine karar verilen,

Kişiler, maddî ve manevî her türlü zararlarını, Devletten isteyebilirler.

(2) Birinci fıkranın (e), (f) ve (l) bentlerinde belirtilen kararları veren merciler, ilgiliye tazminat hakları bulunduğunu bildirirler ve bu husus verilen karara geçirilir.

(3) (Ek:18/6/2014-6545/70 md.) Birinci fıkrafta yazan hâller dışında, suç soruşturması veya kovuşturması sırasında kişisel kusur, haksız fiil veya diğer sorumluluk hâlleri de dâhil olmak üzere hâkimler ve Cumhuriyet savcılarının verdikleri kararlar veya yaptıkları işlemler nedeniyle tazminat davaları ancak Devlet aleyhine açılabilir.

(4) (Ek:18/6/2014-6545/70 md.) Devlet, ödediği tazminattan dolayı görevinin gereklerine aykırı hareket etmek suretiyle görevini kötüye kullanan hâkimler ve Cumhuriyet savcılarının bir yıl içinde rücu eder."

11. 5271 sayılı Kanun'un "Tazminat isteminin koşulları" başlıklı 142. maddesinin ilgili 1. ve 2. fıkraları şöyledir:

"(1) Karar veya hükümlerin kesinleştiğinin ilgisine tebliğinden itibaren üç ay ve her hâlde karar veya hükümlerin kesinleşme tarihini izleyen bir yıl içinde tazminat isteminde bulunulabilir.

(2) İstem, zarara uğrayanın oturduğu yer ağır ceza mahkemesinde ve eğer o yer ağır ceza mahkemesi tazminat konusu işlemle ilişkili ise ve aynı yerde başka bir ağır ceza dairesi yoksa, en yakın yer ağır ceza mahkemesinde karara bağlanır.

...."

12. 5271 sayılı Kanun'un "Cumhuriyet savcısının görev ve yetkileri" başlıklı 161. maddesinin ilgili ilk beş fıkrası şöyledir:

"(1) Cumhuriyet savcısı, doğrudan doğruya veya emrindeki adlî kolluk görevlileri aracılığı ile her türlü araştırmayı yapabilir; yukarıdaki maddede yazılı sonuçlara varmak için bütün kamu görevlilerinden her türlü bilgiyi isteyebilir. Cumhuriyet savcısı, adlî görevi gereğince nezdinde görev yaptığı mahkemenin yargı çevresi dışında bir işlem yapmak ihtiyacı ortaya çıkınca, bu hususta o yer Cumhuriyet savcısından söz konusu işlemi yapmasını ister.

(2) Adlî kolluk görevlileri, el koydukları olayları, yakalanan kişiler ile uygulanan tedbirleri emrinde çalıştıkları Cumhuriyet savcısına derhâl bildirmek ve bu Cumhuriyet savcısının adliye ile ilişkin bütün emirlerini gecikmeksizin yerine getirmekle yükümlüdür.

(3) Cumhuriyet savcısı, adlî kolluk görevlilerine emirleri yazılı; acele hâllerde, sözlü olarak verir. (Ek cümle: 25/5/2005 - 5353/24 md.) Sözlü emir, en kısa sürede yazılı olarak da bildirilir.

(4) Diğer kamu görevlileri de, yürütülmekte olan soruşturma kapsamında ihtiyaç duyulan bilgi ve belgeleri, talep eden Cumhuriyet savcısına vakit geçirmeksizin temin etmekle yükümlüdür.

(5) Kanun tarafından kendilerine verilen veya kanun dairesinde kendilerinden istenen adliye ile ilgili görev veya işlerde kötüye kullanma veya ihmalleri görülen kamu görevlileri ile

Cumhuriyet savcılarının sözlü veya yazılı istem ve emirlerini yapmakta kötüye kullanma veya ihmalleri görülen kolluk âmir ve memurları hakkında Cumhuriyet savcılarınca doğrudan doğruya soruşturma yapılır. Vali ve kaymakamlar hakkında 2.12.1999 tarihli ve 4483 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanun hükümleri, en üst dereceli kolluk amirleri hakkında ise, hâkimlerin görevlerinden dolayı tâbi oldukları yargılama usulü uygulanır.

..."

13. 5271 sayılı Kanun'un "Adlî kolluk ve görevi" başlıklı 164. maddesi şöyledir:

"(1) Adlî kolluk; 4.6.1937 tarihli ve 3201 sayılı Emniyet Teşkilatı Kanununun 8, 9 ve 12 nci maddeleri, 10.3.1983 tarihli ve 2803 sayılı Jandarma Teşkilat, Görev ve Yetkileri Kanununun 7 nci maddesi, 2.7.1993 tarihli ve 485 sayılı Gümrük Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 8 inci maddesi ve 9.7.1982 tarihli ve 2692 sayılı Sahil Güvenlik Komutanlığı Kanununun 4 üncü maddesinde belirtilen soruşturma işlemleri yapan güvenlik görevlilerini ifade eder.

(2) Soruşturma işlemleri, Cumhuriyet savcısının emir ve talimatları doğrultusunda öncelikle adlî kolluğa yaptırılır. Adlî kolluk görevlileri, Cumhuriyet savcısının adlî görevlere ilişkin emirlerini yerine getirir.

(3) Adlî kolluk, adlî görevlerin haricindeki hizmetlerde, üstlerinin emrindedir."

14. 5271 sayılı Kanun'un "Diğer kolluk birimlerinin adlî kolluk görevi" başlıklı 165. maddesi şöyledir:

"(1) Gerektiğinde veya Cumhuriyet savcısının talebi halinde, diğer kolluk birimleri de adlî kolluk görevini yerine getirmekle yükümlüdür. Bu durumda, kolluk görevlileri hakkında, adlî görevleri dolayısıyla bu Kanun hükümleri uygulanır."

15. 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "İdari dava türleri ve idari yargı yetkisinin sınırı" başlıklı 2. maddesinin 1. fıkrasının (a) ve (b) bentleri şöyledir:

"1. (Değişik: 10/6/1994 - 4001/1 md.) İdari dava türleri şunlardır:

a) (İptal: Anayasa Mahkemesinin 21/9/1995 tarihli ve E:1995/27, K:1995/47 sayılı kararı ile; Yeniden Düzenleme: 8/6/2000-4577/5 md.) İdarî işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlâl edilenler tarafından açılan iptal davaları,

b) İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları

..."

V. İNCELEME VE GEREKÇE

A. İlk İnceleme

16. Uyuşmazlık Mahkemesinin Rıdvan GÜLEÇ'in Başkanlığında, Üyeler Eyüp SARICALAR, Bayram ŞEN, Döndü Deniz BİLİR, Ahmet ARSLAN, Mahmut BALLI ve Bilal ÇALIŞKAN'ın katılımlarıyla yapılan 22/12/2025 tarihli toplantısında; 2247 sayılı Kanun'un 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre, idari ve adli yargı yerleri arasında anılan Kanun'un 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, adli yargı dosyası ve idari yargı dosyasının 15. maddede belirtilen yönetime uygun olarak davacı vekilinin istemi üzerine son görevsizlik kararını veren mahkemece Uyuşmazlık Mahkemesine gönderildiği ve usule ilişkin işlemlerde herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliğiyle karar verildi.

B. Esasın İncelenmesi

17. Raportör-Savcı Dr. Berrak YILMAZ'ın, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan, ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra, gereği görüşülüp düşünüldü:

18. Dava, Cumhuriyet Başsavcılığınca yürütülmekte olan bir soruşturmada, hakkında tutuklama kararı verilen davacı H. T.'nün eşi, davacılar D. T. ve N. T.'nün babaları olan S. T. 'nün polis memuru E. A. 'ın idaresinde ceza infaz kurumuna sevk işlemleri yapıldığı sırada adliyenin ikinci katından atlayarak vefat etmesi olayında kolluğun görevin kendisine yüklediği dikkat ve özen yükümlülüğüne aykırı davrandığı iddiasıyla, uğranılan maddi ve manevi zararların tazmini istemiyle açılmıştır.

19. Yukarıda belirtilen Anayasal düzenlemelere göre; “*kuvvetler ayrılığı*” ilkesi gereğince fonksiyonel bakımdan yargı organı yasama ve yürütmeden ayrı tutulmuş olup, bağımsız bir organ olan yargının yargılama süreci ile ilgili işlemlerinin Anayasa'nın 125. maddesinde öngörülen “*idari işlemler*” kapsamına girmediği ve bu nedenle yargısal işlemler dolayısıyla idari yargı yoluna başvurulamayacağı açıktır. Bu durum, Ülkemiz yargı sisteminin dayandığı “*yargı ayrılığı*” ve “*adli ve idari yargı organlarının birbirlerine karşı bağımsızlığı*” ilkelerinin de doğal bir sonucudur.

20. Yargısal faaliyet, soyut hukuk kurallarının bağımsız ve tarafsız yargı organları tarafından, yargısal usullere uyularak, somut bir olaya veya ilişkiye uygulanması şeklinde tanımlanmaktadır. Yukarıda yer alan mevzuata göre de, yargı erki içerisinde görev alan hakimlerin, mahkemelerin ve savcılarının her işlemi yargısal faaliyet değildir. Hâkim ve savcılar, yargısal fonksiyonlarını yerine getirirken bir kısım idari işleri ve işlemleri de yapmak zorundadırlar. Bunlardan birisi de, adli kolluğun gözetimi ve denetimidir.

21. Buna göre, yürütülen suç soruşturması kapsamında hakkında tutuklama kararı verilen müteveffanın kolluk kuvvetlerinin idaresinde ceza infaz kurumuna sevk işlemleri yapıldığı sırada adliyenin ikinci katından atlayarak vefat etmesi olayında polis memurunun görevin kendisine yüklediği dikkat ve özen yükümlülüğüne aykırı davrandığından dolayı uğranılan zararın tazmini istemiyle açılan davanın, hizmet kusuru esaslarına göre mi çözümleneceği, yoksa 5271 sayılı Kanun'un 141. maddesi kapsamında mı değerlendirileceğinin somut olayda açıklığa kavuşturulması gerekmektedir.

22. 5271 sayılı Kanun'un 142. maddesine göre ağır ceza mahkemelerince hükme bağlanacak olan tazminat davalarına ilişkin hâller, anılan Kanun'un 141. maddesinde sayma suretiyle belirlenmiş olup, yorum yoluyla bu hâllerin genişletilebilmesine olanak bulunmamaktadır. Olayda davanın, haksız yakalama, gözaltı veya tutuklamadan değil, tutuklama kararı sonrasında kolluk kuvveti idaresinde ceza infaz kurumuna sevk edilen müteveffanın adliye binasının ikinci katından atlayarak vefat etmesi nedeniyle kolluğun görevin kendisine yüklediği dikkat ve özen yükümlülüğüne aykırı davrandığından bahisle uğranılan zararın tazmini istemiyle açıldığı ve bu davaların 141. madde gereğince Devlet aleyhine dava açılabilir hâller arasında sayılmadığı dikkate alındığında söz konusu iddia ile açılan davanın ağır ceza mahkemelerinde bakılamayacağı açıktır.

23. İdarenin, kendi eylem ve işlemlerinden doğan zararı ödemekle yükümlü olduğunu kurala bağlayan Anayasa'nın 125. maddesine göre, idare fonksiyonu kapsamında personelinin davranışları nedeniyle verilen zararları idarenin hizmet kusuru esasına göre tazmin etmesi gerekmektedir. İdarenin yürütmekle görevli olduğu bir hizmetin kuruluşunda, düzenlenişinde veya

işleyişindeki nesnel nitelikli bozukluk veya aksaklık ile personeli üzerindeki gözetim ve denetim görevinin gereği gibi yerine getirilmemesi sonucunda hizmetin kötü işlemesi, geç işlemesi veya hiç işlememesi idarenin hizmet kusuruna dayalı tazmin sorumluluğunun doğmasına yol açar. İdarenin bu hukuki sorumluluğundan kaynaklanan uyuşmazlıkların görüm ve çözümünde kural olarak idarî yargı mercileri görevlidir.

24. Bu itibarla, davacılar tarafından, yürütülen bir suç soruşturması esnasında kolluk görevlisinin görevin kendisine yüklediği dikkat ve özen yükümlülüğüne aykırı davrandığından bahisle, uğrandığı ileri sürülen maddi ve manevi zararın tazmini istemiyle açılan davanın, hizmet kusuru esasına göre idarî yargı merciince çözülmesi gerekmektedir.

25. Yukarıda belirtilen hususlar göz önünde bulundurularak, Bolu İdare Mahkemesinin 27/03/2025 tarih ve E.2025/588, K.2025/437 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

V. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Davanın çözümünde İDARİ YARGININ GÖREVLİ OLDUĞUNA,

B. Bolu İdare Mahkemesinin 27/03/2025 tarih ve E.2025/588, K.2025/437 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA,

22/12/2025 tarihinde, OY BİRLİĞİ ile karar verilmiştir.

Başkan
Rıdvan
GÜLEÇ

Üye
Eyüp
SARICALAR

Üye
Bayram
ŞEN

Üye
Döndü Deniz
BİLİR

Üye
Ahmet
ARSLAN

Üye
Mahmut
BALLI

Üye
Bilal
ÇALIŞKAN

